
TIBOLD MAKK LÁSZLÓ

Megemlékezés

Drága Ági!

Nem volt alkalmam elbúcsúzni Tőled, most megteszem, remélve, hogy elérkezik hozzád a Mindenség hatványozott örökkévalóságának hullámai. Amikor elvettem leányodat Szabinát feleségül, nem lehattél ott az esküvőnkön, mert egy óceán volt közöttünk. Szabina ezért mindig szomorú volt, hogy az Édesanyja nem készíthette őt fel a menyasszonyságra és nem adhatta át áldással jövőbeli férjének. Te írtál nekem egy kedves levelet, melyben a megszólítás örökké a szívemhez nőt, s bennem él: "*Megálmodott elsőszülött fiamnak*". Benned én Anyát találtam, az enyém fiatalon elhunyt, és barátot, segítőt, szellemi feltöltődést. Nemes voltál, nem róttad soha a szememre, hogy Szabinát elvettem Tőled. Gyorsnak találtad a döntésünket, és fájt neked, hogy ő velem maradt egy másik földrészen. Soha nem fogom tudni az anyai fájdalmak mélységét, de ma már valóban megértem, milyen nehéz lehetett akkor és mindig ez neked. Azt hiszem, már megbocsájtottál, hiszen bár gyorsan történt az esküvőnk, de

valóban életre szóló a házasságunk és a szerelmünk örök. Te ezt láttad, s megértetted a sorsszerűségét is. Köszönöm Neked Szabinát. Most én kérlek, hogy gondolj rám abban a gyönyörű világban, ahol vagy már, s várjál engem amikor én is megérkezem.

Soha nem mondtam ki, de most kimondom, hogy nagyon szeretlek, és óriási példaképként állsz előttem. Hatalmasat alkottál, népednek és Nemzedetek gyönyörűségére. Élj tovább ebben a világban is úgy, mint a végtelenség örökkévalóságában.

Megálmodott elsőszülött fiad,
Laci

Tibold Makk László